

Yttrande

Dnr 2017-143

23 november 2017

Finansdepartementet, Skatte-och tullavdelningen
103 33 Stockholm

Slopad skattefrihet för förmån av hälso- och sjukvård

Fi 2017/03709/51

Gamla skatteregler behöver förnyas

Nuvarande regler om skattefrihet för förmån av sjukvård infördes 1946. Reglerna fick sitt nuvarande innehåll 1995 då en skillnad gjordes i beskattningshänseende mellan offentlig och inte offentlig finansierad vård. Sedan dess har antalet personer med privat sjukförsäkring ökat. Privat sjukförsäkring ger tillgång till privat sjukvård. År 2016 hade drygt 649 000 personer en privat sjukvårdsförsäkring, en ökning med 550 000 personer sedan år 2000. Cirka 72 procent av de privata sjukförsäkringarna betalas av arbetsgivaren. Nu föreslås att förmånen av privat sjukvård och privata sjukförsäkringar som finansierar sådan vård ska beskattas.

Konjunkturinstitutet tillstyrker delvis promemorians förslag om slopad skattefrihet för förmån av hälso- och sjukvård

De fördelningspolitiska motiven talar för att införa en beskattning av förmånen. Förmånstagnarna är överrepresenterade bland personer med högre löner där marginalskatten är högre och därmed tjänar extra mycket på den nuvarande skattefriheten. Förmånen av hälso- och sjukvård innebär en välfärdshöjning för individen och möjliggör en snabbare tillgång till vissa vårdinsatser. Den bör därför betraktas som en skattepliktig förmån som bör vara föremål för enhetlig och neutral beskattning.

Det finns dock några faktorer som talar emot att förmånen ska beskattas fullt ut till marknadsvärdet. Arbetsgivaren har ett ekonomiskt intresse av sjukförsäkringen, i form av förbättrad hälsa och minskade produktionsstörningar till följd av sjukfrånvaro hos personalen och därmed förbättrad produktivitet. Arbetsgivaren har också ett ansvar för personalens hälsa, vilket bland annat framgår av arbetsmiljölagen. Det delade intresset mellan arbetsgivare och de anställda av sjukvårdsförsäkringen behöver därför inte innebära att kostnaden för försäkringen fullt ut övervältras på den anställdes lön. Det finns även begränsade positiva fiskala effekter av sjukvårdsförsäkringen, som ett ökat antal arbetade timmar i ekonomin till följd av kortare sjukfrånvaro och ett minskat behov av offentligt finansierad vård. Sammantaget innebär dessa faktorer att endast en del arbetsgivarens sjukvårdspremie borde ligga till grund för förmånsbeskattning för den anställde. Hur stor del är en politisk avvägning, bland annat mot bakgrund av ovan nämnda fördelningspolitiska överväganden. I promemorians förslag finns redan av förenklingsskäl avsteg från beskattning till marknadsvärdet eftersom förmånen värderas till den premie som arbetsgivaren betalar och inte till det pris som den anställde själv hade fått betala.

Beslut i detta ärende har fattats av generaldirektör Urban Hansson Brusewitz. Föredragande har varit Ulla Robling

Urban Hansson Brusewitz

Ulla Robling